

אור דוד

בס"ד | י' אדר תש"פ

פרשת שבוע	כניסת שבת			יציאת שבת			גיליון מספר	מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו
	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון		
תצוה	17:05	17:22	17:17	18:17	18:19	18:19	89	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

לאחר חטא העגל משה רבינו אומר לה': "מחני נא מספרך..", אם אתה הולך למחוק את עם ישראל תמחק גם את שמי מהתורה (למרות שה' הבטיח למשה שיקים עם ישראל חדש ממנו משה לא מוכן). ואכן דברי משה התקיימו מעט שב 18 פרשות כמניין ח"י שמו לא מופיע: 12 פרשות שבחומש בראשית ועוד 6 פרשות: הפרשה שלנו תצוה, עקב, ראה, שופטים, כי תצא, ונצבים. מסירות נפש כזו על עם ישראל עוברת ממש לצדיקים מיוחדים שבכל דור כמו מרדכי ואסתר. דעו לכם, בפורים אנו מגיעים לדרגה הכי גבוהה. אנו אוכלים ושותים כל היום והדרך שבה אנו מבינים את ה' היא הדרך שלא הייתה אף פעם. בפורים אני מבין שיש ה' אחד בצורה שאני לא מבין כל השנה ולא על ידי לימוד, ואפילו לא על ידי דיבור אלא על ידי אכילה ושתייה, ומתן מתנות ומשלוח מנות. אין יום אחר בעולם שיש אור כל כך גדול שזורם אלינו עד שאנחנו ממש רוצים להתקרב שוב לה'. לא רק שאני רוצה לעשות רצון ה', לא רק שאני רוצה לעשות מה שנכון, לא רק שאני רוצה לעשות את תפקידי בחיים. יום אחד בשנה, אני רק רוצה להיות כל כך קרוב לה'. אם אני רוצה להיות קרוב לה', אני גם יכול לאכול ולשתות, אני יכול להיות חצי שיכור ולאכול כל היום, זה פשוט לא משנה. אם הלב שלי בוער אני רוצה רק להיות קרוב לה' (הרב שלמה קרליבך זצ"ל). שבת שלום ופורים שמח! אוהב אתכם :-)

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

י"ג אדר: [יב וינקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך: יג ונשלחו ספרים ביד הכצים אל כל מדינות המלך להשמיד ולהרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז: יד פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתידים ליום הזה:

(אסתר ג, יב-יד)

(פסוק יג)

ט וינקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו ואל היהודים ככתבם וכלשונם: י ויכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הכצים בסוסים רכבי הרכש האשתכנים בני הכמכים: יא אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז: יב ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר: יג פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות כתיב היהודים עתידים היהודים עתידים ליום הזה להנקם מאיביהם:

(אסתר ח, ט-יג)

(פסוק יב)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

(יד) והנך מוצא בהכרח, שיש ג' מצבים לנשמות בדרך כלל. מצב הא' הוא מציאותן בא"ס ב"ה במחשבת הבריאה, שכבר יש להן שם צורה העתידה של גמר התיקון. מצב ב', הוא מציאותן בבחינת שתא אלפי שני, שנתחלקו ע"י ב' המערכות הנ"ל לגוף ונפש, וניתנה להן העבודה בתורה ומצוות, כדי להפך את הרצון לקבל שבהן ולהביאו לבחינת רצון להשפיע נ"ר ליוצרם, ולא לעצמם כלל. ובמשך זמן מצב הזה, לא יגיע שום תיקון לגופים רק לנפשות בלבד, כלומר שצריכים לבער מקרבם כל בחינת הקבלה לעצמם שהיא בחינת הגוף, ולהשאר בבחינת רצון אך להשפיע בלבד. שזהו צורת הרצון שבנפשות. ואפילו נפשות הצדיקים לא תוכלנה להתענג בגן עדן אחר פטירתן, אלא אחר ככלות כל גופן להרקב בעפר. מצב הג' הוא גמר התיקון של הנשמות אחר תחית המתים שאז יגיע התיקון השלם גם אל הגופין, כי אז יהפכו גם את הקבלה עצמה, שהיא צורת הגוף, שתשרה עליה צורה של השפעה טהורה, ונעשים ראויים לקבל לעצמם כל הטוב והעונג והנועם שבמחשבת הבריאה. ועם כל זה יזכו לדבקות החזקה, מכח השואת צורתם ליוצרם. כי לא יקבלו כל זה מצד רצונם לקבל, אלא מצד רצונם להשפיע נ"ר ליוצרם, שהרי יש לו ית' הנאה שמקבלים ממנו. ולשם הקיצור אשתמש מכאן ואילך בשמות ג' המצבים הללו דהיינו מצב א' מצב ב' ומצב ג', ואתה תזכור כל המתבאר כאן בכל מצב ומצב.

א) ואתה תצוה וגו' ואתה הקרב וגו':
אמר רבי חייא, מה השינוי שבכאן מכלל המקומות, שכתוב, ואתה הקרב אליך. ואתה תדבר אל כל חכמי לב. ואתה תצוה את בני ישראל. ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור. שלא כתוב כבכל המקומות, והקרב, ותדבר, ותצוה, ותקח. ומשיב. אלא הכל הוא בסוד עליון, כדי לכלול עמו השכינה. כי השכינה נקראת אתה, וכשכתוב ואתה היינו לכלול עמו השכינה בהצווי ובהדבור וכו'.

ב) אמר רבי יצחק וכו': אר"י אור העליון, שהוא ז"א, ואור התחתון, שהוא הנוקבא, כלולים יחד במלה ואתה, כי אתה הוא שם הנוקבא כנ"ל. והו' הנוספת היא ז"א. כמו שאתה אומר, ואתה מחיה את כולם, שסובב על ז"א ונוקבא. ועל כן לא כתוב, והקרב את אהרן אחיך. וצוית את בני ישראל ודברת אל כל חכמי לב. משום שבעת ההוא היה שורה השמש, שהוא ז"א, בלבנה, שהיא הנוקבא, ונשתתף הכל כאחד, דהיינו ז"א ונוקבא, לשרות על אומנותה של המלאכה. וע"כ כתוב בהם ואתה, שיורה על ז"א ונוקבא. אמר ר' אלעזר מכאן נשמע שהשי"ת היה שורה על האומנות של מלאכת המשכן, שנאמר, אשר נתן ה' חכמה ותבונה בהמה.

ג) רבי שמעון אמר וכו': רש"א מכאן נשמע, שז"א ונוקבא היו שורים על אומנות מלאכת המשכן, שכתוב, ואתה תדבר אל כל

חכמי לב אשר מלאותיו רוח חכמה. שהיה צריך לומר אשר מלאותים, לשון רבים, אם הוא טוב על חכמי לב, אלא אשר מלאותיו טוב על לב ההוא, שהוא השכינה שנקראת לב. כש"א ונתה עליו רוח ה' רוח חכמה וגו'. וע"כ צריך לומר אשר מלאותיו רוח חכמה, ללמד שהשמש שהוא ז"א שורה בלבנה, שהיא הנוקבא הנקראת לב, בשלמות הכל, וע"כ נתרשם הכל, דהיינו ז"א ונוקבא, בכל המקומות, במלאכת המשכן, שכתוב בהם ואתה, הרוח לז"א ונוקבא. אמר ליה ר' אלעזר, א"כ, אלו, ואתה ואתה, איך הם מתישבים בהמשך המקראות, אם נפרש משמעותם על ז"א ונוקבא. ד) אמר ליה בלהו וכו': אמר ליה ר"ש כולם הם מתישבים, ואתה הקרב אליך, פירוש, שאמר למשה שיקרב את ואתה שהוא ז"א ונוקבא אל אהרן, דהיינו ליחד בו ולקרב אליו סוד השם הקדוש ואתה כראוי. ועל דרך זה, ואתה תדבר אל כל חכמי לב, פירושו שידבר ויקרב ויחד השם ואתה, שהוא זו"ן, אל כל חכמי לב. משום שכולם לא באו לעשות מלאכת המשכן, עד שרוח הקדש היה מדבר בהם, ולחש להם בחשאי איך לעשותה, ואז עשו המלאכה. ועל דרך זה, ואתה תצוה את בני ישראל, דהיינו שרוח הקדש, הרמז בהשם ואתה, יצוה את בני ישראל, ויאיר עליהם, כדי שיעשו המעשה ברצון השלם. וכן ואתה קח לך, פירוש, כמו שהעמדנו. וכן ואתה הקרב, וכן כל אלו ואתה, הכתובים כאן במלאכת המשכן, שהכל נעשה בסוד הזה, של השם, ואתה.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "נבל" (שמואל-א' פרקים כה, א-כח, ב) מקבילה ל-תצוה על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. אשתו של נבל היא היתה ולמרות בעלה, היא היתה צדיקה
ד. מה היתה מדוד לשאול הבקשה שמה לא יפול ארצה

ב. איך את נבל הגער כינה כי כלתה על ביתו הרעה
ה. היום רבו אלו עבדים שבפני אדניהם מתחזקים

ג. מהיכן פלטי בן ליש היה ושאול נתן לו את מיכל לאשה
ו. מה הגער לאביגיל אמר שאדוננו לגערי דוד לא עזר

שבת שלום

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם אחימלך, בן ישי, גת, דואג, הנני אדני, וימלט

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעיתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעיתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אולת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com